

שירים מתוך המחזה "הכול בגלל דראקולה" לסיום בית הספר היסודי

(המחזה בוחן את זכויותיהם של ילדים בתקופות שונות בהיסטוריה)

שיר פתיחה

דראקולה היה נסיך אכזר ושחור-עיניים.
כשמת, סיפרו שבלילות צמחו לו שתי שיניים,
והוא, במקום נסיך הפך פתאום ערפד להיות –
אומרים שזהו סתם סיפור, אך הוא מפחיד מאוד!

אומרים שבלילות היה מפתיע בני אדם,
ובשיניו המפחידות מוצץ להם ת'דם,
אבל בטרם שחר, עוד לפני עלות האור,
אל מקום מנוחתו היה חייב לחזור.

דראקולה, דראקולה,
אתה סתם אמונה תפלה.
אם כך, אז למה בכל זאת
אני פוחד ממך מאוד?!

אומרים שבראי אף פעם לא נראית דמותך,
ומציעים כמה דרכים איך לנטרל אותך;
אני איני יודע איך – רוצה לגלות ת'סוד,
כי בשבילי אתה מושך אך גם מפחיד מאוד!

דראקולה, דראקולה,
אתה סתם אמונה תפלה.
אם כך, אז למה בכל זאת
אני פוחד ממך מאוד?!

שיר הפיה

אם תרצה, אתה מוזמן
למסע על פני הזמן.
נחזור אל עבר העבר,
רחוק עד כמה שאפשר
נחלוף על פני תקופות
יפות יותר, פחות יפות;
נראה איך הילדים חיים:
האם יש להם קשיים?
האם יש להם זכויות?
האם כדאי כמוהם לחיות?

מה עשה הילד בתקופת האבן הקדומה

מה עשה הילד בתקופת האבן הקדומה?
אולי שיחק באש, אולי צייר באדמה?
אולי במקום בג'ולים הוא שיחק בחרצנים,
או כל היום שיחק ב"חמש אבנים"?
כמה דברים ברורים לי, אין לי כל ספק:
הוא לא היה צריך להסתרק!
הוא לא צחצח ת' שיניים,
לא סידר מיטה,
ולא עשה שיעורי בית
או ישב לו בכיתה!

ילדי התנ"ך

ילדי התנ"ך רעו עדריהם
וטיילו לבדם בהרים;
הטבע כולו היה שלהם
עת נמלא בציוף ציפורים.

אבל משמים אצבע האל
איימה ואסרה איסורים,
עתים נענשו עם כל עם ישראל
ושילמו על חטאי ההורים.

ילדי התנ"ך רעו עדריהם
וטיילו לבדם בהרים,
אך צל אלוהים ריחף עליהם,
ואיים ואסר איסורים.

ילדי ספרטה הקדומה

בספרטה הקדומה, גורל התינוקות
בידי זקני העיר היה נחתך:
תינוק בריא, חסון, מועד היה לחיות,
החלשלוש לתהום היה מושלך.

לשורות בית הספר הוא גויס בגיל שבע
שם החל אילופו-חינוכו,
חיוו היו ממש חיי חייל בצבא הקבע
כי המשימה הייתה פשוט להקשיחו.

הוא למד בעיקר לפקודות לציית
ואימן את גופו אלי קרב;
הוא בקושי למד לקרוא אל"ף בי"ת,
כי הידע פשוט לא נחשב.

נחשבו וטופחו רק צניעות וסיגוף,
הסתפקות במועט, אומץ לב.
הוא בלילה ישן על מצע של קני סוף,
וביום התהלך הוא יחף.

הילדים הראשונים של הקיבוץ

לילדים הראשונים של הקיבוץ
לא היו סרטים ולא היה מחשב,
אבל היה להם כל מה שבאמת נחוץ:
מרחב גדול, פשטות ולב קיבוץ אוהב.

כל תינוק שרק הגיע לעולם,
מאימו נמסר היישר אל הקיבוץ.
לפי התור טיפלו בו, שיחקו איתו כולם
ודאגו לכל מה שהיה נחוץ...